

לשמוע קול תורה – מדרש בפרשה

פרשת בהעלותך

אהבה מחומשת

הביטוי "בני ישראל" מופיע חמש פעמים בפסוק אחד בפרשתנו:

"וְאַתָּנָה אֶת הַלְוִיִּם נְתַנִּים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶהֱל מוֹעֵד וּלְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל נֶגֶף בְּגֹשֶׁת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַקֹּדֶשׁ" (במדבר יח, יט).

רש"י מפרש שחמש הפעמים שבני ישראל מוזכרים בפסוק הן כנגד חמישה חומשי תורה – וזהו אות לאהבה הגדולה של ה' לעמו:

"חמישה פעמים נאמר בני ישראל במקרא זה, להודיע חיבתן שנכפלו אזכרותיהן במקרא אחד כמניין חמישה חומשי תורה".

ואכן עיון בדברי רש"י על התורה מראה כי פירושו הראשון בכל אחד מחמשת החומשים עוסק בהזכרת חיבתם של ישראל:

בתחילת חומש בראשית מדגיש רש"י כי התורה פתחה ב"בראשית" כדי להבהיר שה' ברא את העולם בשביל עמו ישראל והעניק להם את ארץ ישראל.

בחומש שמות מאיר רש"י שהתורה חזרה על שמות בני ישראל להורות על אהבת ה' לכל אחד ואחד מבני ישראל.

בחומש ויקרא רש"י מבאר כי המילה "וַיִּקְרָא" מביעה את חיבתו של ה' למשה מנהיג האומה, שעימו הוא מדבר רק אחרי שהוא קורא לו בשמו באהבה.

בחומש במדבר הוא מציין כי הקב"ה מונה את ישראל פעם אחר פעם "מתוך חיבתן לפניו" – אות לאהבת ה' לישראל גם בעת הגלות, בארבעים שנות נדידתם במדבר.

בחומש דברים מדגיש רש"י כי התוכחות הראשונות מופיעות ברמז בלבד מפני כבודן של ישראל, ללמדנו שגם בנפילת ישראל לא הוסרה אהבת ה' לעמו.

אהבת ה' לישראל היא אפוא אהבה מחומשת – לאומה הישראלית בכללותה, לכל יחיד ויחיד בה ולמנהיגיה, אהבה שאינה סרה גם בעת גלותם של ישראל וגם כאשר הם נופלים בנפילות רוחניות.

יהי רצון שנדע להשיב לה' אהבה על אהבתו, ונקיים בכל לבבנו ובכל נפשנו את דברי תורתנו הנטועים בקרבנו: "וְאַהֲבַתְּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ".

שאל דוד בוצ'קו